

потенціалу установ банківської системи будь-якої країни для подальшого посилення їх кредитно-інвестиційної підтримки розвитку реального сектору економіки й вирішення соціальних проблем суспільства. Досягненню цієї мети будуть сприяти удосконалення законодавчо-нормативної бази, що регулює договірні відносини між банком і вкладником у частині зміни умов депозитного договору, та посилення фінансової відповідальності банків за несвочасне повернення суми депозиту і сплати відсотків за вкладом.

Список використаних джерел:

1. Про систему гарантування вкладів фізичних осіб: Закон України від 23 лютого 2012 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua
2. Про банки і банківську діяльність: Закон України від 7 грудня 2000 р. // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.zakon.rada.gov.ua
3. Пашієва В.А. Правова природа страхування банківських вкладів / В.А. Пашієва // Ученые записки Таврического национального университета им. В. И. Вернадского Серия «Юридические науки». – 2011. – Том 24 (63). – № 2. – С. 110-114.

ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ БІРЖ ЗА ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ

Коломієць Роман Реневиц, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: т.в.о. начальника кафедри господарсько-правових дисциплін Національної академії внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент *Нескороджена Л.Л.*

З розвитком ринкової економіки на теренах України, почали активно розвиватися і біржові інститути, як одні із регуляторів економіки, та засобів досягнення економічної мети суб'єктів господарювання. Зародження біржових інститутів розпочалося доволі давно, проте чіткого регулювання набуло лише з часів Незалежної України. Біржовий ринок, необхідна складова сучасної розвиненої держави, оскільки він може за визначенням попиту та пропозиції, сформувати ціну.

За своєю природою біржі є некомерційними організаціями, вони створюються засновниками і членами для полегшення проведення комерційних операцій (для обслуговування потреб засновників і членів у процесі купівлі – продажу). Ефект від організації біржі полягає у зниженні витрат у її засновників і членів під час проведення комерційних операцій [1, с.25].

Слід зазначити, що біржові інститути виступають певними посередниками, у здійсненні господарської діяльності суб'єктами господарювання. Таким чином, за допомогою біржових платформ емітент може швидко акумулювати прибуток від випущених ним цінних паперів, а виробник реалізувати вироблену продукцію. Найбільш поширеними в Україні є діяльність фондових та товарних бірж. В міру формування ринку

цінних паперів виникає необхідність у заснуванні спеціальних органів, основною функцією, яких є контроль і регулювання обігу цінних паперів, рух майна, тощо. Так були створені фондові біржі, існування яких зумовлене світовою практикою функціонування фінансових ринків. Фондова біржа являє собою постійно діючий регульований ринок цінних паперів. За кордоном сучасні фондові біржі перетворилися не тільки в органи, які регулюють національні фінансові ринки країни, але і в організації, що визначають форми, напрям і характер розвитку міжнародних господарських зв'язків [2, с.59].

Щодо особливостей функціонування товарних бірж, слід зазначити, що Товарна біржа є організацією, що об'єднує юридичних і фізичних осіб, які здійснюють виробничу і комерційну діяльність, і має за мету надання послуг в укладенні біржових угод, виявлення товарних цін, попиту і пропозицій на товари, вивчення, упорядкування і полегшення товарообігу і пов'язаних з ним торговельних операцій. Товарна біржа діє на основі самоврядування, господарської самостійності, є юридичною особою, має відокремлене майно, самостійний баланс, власні поточні та вкладні (депозитні) рахунки в банках, печатку із своїм найменуванням. Товарна біржа не займається комерційним посередництвом і не має на меті одержання прибутку. Діяльність товарної біржі здійснюється відповідно до Закону України «Про товарну біржу» та чинного законодавства України, статуту біржі, правил біржової торгівлі та біржового арбітражу [3].

Стосовно фондових бірж, як зазначає Котирло О.О. фондовий ринок – це важлива складова ринкової економіки країни. В Україні з перехідною економікою обіг цінних паперів стає однією з основних галузей фінансової сфери, без функціонування якої стає неможливе функціонування ринкової економіки. Фондовий ринок є частиною важливої ланки фінансово-кредитної та господарсько-виробничої діяльності і комерційної діяльності підприємств і країн в цілому [1, с.62]. У той же час Кононенко І.В. визначає фондову біржу, як насамперед місце, де знаходять один одного продавці і покупці цінних паперів, де ціни на ці папери визначаються рівнем попиту та пропозиції на них, а сам процес купівлі-продажу регламентується правилами і нормами, тобто це певним чином організований ринок цінних паперів [4, с.153]. Як впливає із визначень даних науковців, необхідно зазначити, що основним засобом функціонування фондового ринку є фондова біржа, а основним предметом фондового ринку є цінні папери, у той час, як об'єкт даного ринку становлять правовідносини, які мають господарський характер і виникають з метою задоволення економічно-господарських потреб

Таким чином, функціонування біржових інститутів в Україні є дуже важливим питанням з точки зору юридичних, економічних, та інших аспектів. Розглянувши біржові інститути, як засоби господарської

діяльності, можна зробити висновок, що задля розвитку економічного сектору держави, розвитку підприємництва в Україні, слід відводити дуже багато уваги саме даним інститутам суспільних відносин. Встановлюючи такі жорсткі вимоги до професійних учасників ринку, держава гарантує кваліфікованість при питанні розвитку та функціонуванні біржових інститутів.

Список використаних джерел:

1. Котирло О.О. Біржове право. Навчальний посібник – К.: «Видавництво «Центр учбової», 2012. – 268 с.
2. Берлач А.І. Біржова справа: Навчальний посібник. – К.: Фенікс, 2003. – 320 с.
3. Про товарну біржу: Закон від 10.12.1991 № 1956-ХІІ// Відомості Верховної Ради України. - 1992 р.- № 10. - с.139
4. Кононенко І.В. Основи біржового права: Навчальний посібник. – К., Кондор, 2007 р. – 576с.

ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПЕРЕДБАЧЕНИХ ЗАКОНОМ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ МІНОРИТАРНИХ АКЦІОНЕРІВ

Ключков Богдан Ігорович, студент навчально-наукового інституту права та психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: старший викладач кафедри господарсько-правових дисциплін Національної академії внутрішніх справ *Пономарьова Т.С.*

Сучасний стан правовідносин у корпоративному секторі, зокрема у відносинах між мажоритарними та міноритарними акціонерами акціонерних товариств, які виникають в процесі реалізації ними передбачених законом прав та обов'язків, можна характеризувати як такі, що мають значні прогалини в першу чергу на законодавчому рівні, що в свою чергу призводить до проблем при реалізації, що в більшості випадків пов'язуються із порушенням прав меншості зі сторони мажоритарних акціонерів такі діяння можна визначити як зловживання правом.

Зловживання правом – це умисні дії особи або осіб в реалізації суб'єктивних корпоративних прав, наслідком яких є завдання шкоди або створення загрози шкоди правам та законним інтересам інших учасників корпоративних відносин, за відсутності прямої вказівки закону на заборону таких дій.

Види порушень прав міноритарних акціонерів, які становлять предмет корпоративних конфліктів через призму зловживання правом є безпосереднім об'єктом дослідження, тому варто зосередити на них увагу.

Акціонери, які володіють контрольним пакетом акцій, можуть, формально не порушуючи правові норми, фактично усунути міноритарних акціонерів від управління товариством, приймаючи рішення, які суперечитимуть їхнім інтересам (рішення про розподіл прибутку, виплату дивідендів) [2]. Варто зазначити, що сама по собі невиплата дивідендів, хоча і є юридичним фактом негативної спрямованості, але порушенням